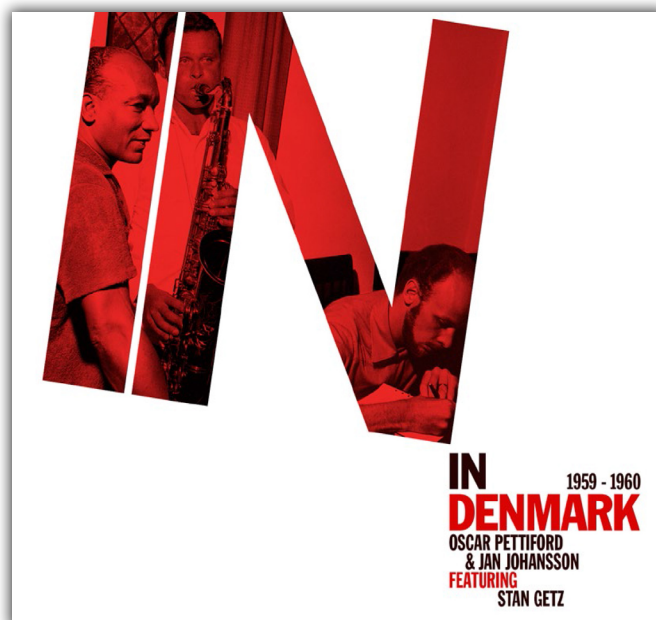

Oscar and Jan

OSCAR PETTIFORD and JAN JOHANSSON IN DENMARK FEATURING STAN GETZ

Stunt Records

Stunt Records CD
STUCD 16022

For mange af de amerikanske musikere, der som medlemmer af turnerende orkestre, eller helt på egen hånd, kom til Europa, var Sverige blevet den vigtigste destination ved siden af Paris. Svensk jazz var midt i 1950'erne nærmest blevet et brand i amerikansk music business. Besøgende amerikanske musikere sad ikke alene ind med svenske kolleger. De indspillede også med dem: Under navnet Dear Old Stockholm var den svenske folkemelodi Ack Wärmland Du Sköna allerede blevet en slags standard. Derfor var det ingen overraskelse, at Sverige blev første vigtige stop for tenorsaxofonisten Stan Getz, da han i 1958 kom til Europa. Ej heller var det overraskende, at hans pianist under gæstespiilet i Göteborg hed Jan Johansson. Eller at denne fulgte med, da amerikaneren fik tilbud om at spille i København. Johansson havde nemlig en hel speciel lyrisk-melodisk tilgang til musikken, som tiltalte romantikeren Getz. Sådan og derfor kom Jan Johansson til Danmark.

Og i den danske hovedstad ventede allerede den helt rigtige bassist. Her havde en 36-årig veritabel musikernes musiker, Oscar Pettiford, nemlig slået sig ned efter at være kommet til Europa med et amerikansk tourné orkester. Så nu blev også Pettiford tilmeldt det bemærkelsesværdige kulturmøde, som markerede starten på spillestedet Montmartre i København, der med Pettifords ankomst til den danske hovedstad gik nye tider i møde.

Da Montmartre i 1959 gik over til at blive jazzrestaurant stod Stan Getz som frontfigur i en enestående kvartet, der foruden Johansson og Pettiford nu også omfattede trommeslageren Joe Harris - endnu en amerikaner med en svensk connection. I USA havde han spillet med den svenske trompetist Rolf Ericson, bedst kendt som big band-musiker hos Charlie Barnet og især med Duke Ellington. I 1956 tog Roffe Joe Harris med til dét Europa, som Harris allerede kendte fra et tidligere besøg med Dizzy Gillespies Big Band i 1948.

Og selvfølgelig kunne Harris også godt lide Sverige. Så da han ankom til Montmartre i 1959 var han allerede gift med en svensk pige, havde lært det svenske sprog - og insisterede endda på at tale det. Med Harris bag trommerne var det en, i mere end én forstand, fuldendt kvartet, der åbnede den ny, moderne udgave af Montmartre: fixpunktet for begrebet Europas Jazzhovedstad. En måske lidt overdreven betegnelse, mente nogle. Men lidt var der dog om det.

Set med de herboendes øjne var de udenlandske musikere nærmest naturaliserede danskere, ingen integrationsproblemer for dem. Kvartetten spillede også i provinsen, men ellers var det især Pettiford, der lod sig høre i kammermusikalske kombinationer med f.eks. vibrafonisten Louis Hjulmand og Jan Johansson - sidstnævntes første forbillede var faktisk også John Lewis fra Modern Jazz Quartet. Og også pladebranchen nød godt af nyt blod udefra.

I dag er de fleste af disse halv- eller timeshare-danskere døde. Pettiford fik kun et par år i Danmark inden han pludselig døde, tilsyneladende af en polio-relateret virus. Hans grav er at finde i København. Og på Frederiksholm ude på Amager løber gader, opkaldt efter andre exilamerikanere som Ben Webster, Ernie Wilkins og Kenny Drew, ud til Oscar Pettifords Vej. Jan Johansson nåede at blive kendt af alle børn i Danmark for titel-melodien til den svenske tv-succes Pippi Langstrømpe, inden han omkom ved en bilulykke, kun 37 år gammel. Stan Getz gik bort i 1991, og Louis Hjulmad i 2008. Den 29. januar 2016 blev det meddelt at Joe Harris var død i sin fødeby Pittsburgh, 89 år. Men deres musik, fra de store formative år for den danske jazzscene, lever videre på denne CDs uvurderlige skæringer, hvoraf hovedparten ikke tidligere har været tilgængelige.

STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Denmark
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk

Oscar Pettiford satte et varigt præg på dansk jazz i den korte tid, han boede her. I februar 1960 indspillede han fem titler som den gennemgående solist. Og musikken er en enestående mulighed for at fokusere på en af efterkrigstidens allerstørste bassister, der her også høres på cello.

En af de store konstellationer som jazzklub Montmartre præsenterede i løbet af anden halvdel af 1959 var Getz, Johansson, Pettiford og Joe Harris. Men de spillede også ved en koncert i Tivoli, hvorfra optagelserne på denne udgivelse er hentet.

Pettifords sidste indspilninger i Danmark fandt sted sent i august 1960. Det var en EP med to sangere: Den danske Grethe Kemp og bassangeren Lee Gaines der her synger Bobby Timmons Moanin'. Gaines var medstifter og hovedmand i den populære vokal-gruppe Delta Rhythm Boys, som i de år cementerede deres popularitet i Skandinavien med koncerter og indspilninger af populære svenske sange. Gaines blev for øvrigt også hængende, men flyttede dog lidt længere nordpå til Finland, hvor han giftede sig, lærte sproget, fik barn (måske i omvendt rækkefølge) og i nogen tid blev en del af den lokale scene.

Den sidste halvdel af cd'en fokuserer på Johanssons og Pettifords samarbejde med den danske vibrafonist Louis Hjulmand et år tidligere. I august 1959, indspillede de fire Hjulmand kompositioner. De her udgivne versioner har, som den overvejende del af musikken på dette album, aldrig været udgivet før.

Trioen, udvidet med den danske trommeslager William Schiøppfe, spillede et to-ugers engagement på Montmartre i august 1959. På det tidspunkt, havde Hjulmand heldigvis anskaffet sig en båndoptager og indspillet nogle private tapes fra nogle af koncerterne. Bl.a. stammer en anden version af Now See How You Are fra hans bånd. Johansson spiller med de rige, fyldige blok akkorder, som Pettiford opfordrede ham til, når Johansson blev for pæn og "svensk" i soloerne. Der er også medtaget to kvartetoptagelser med kvartetten, fra en af landets mange jazzklubber i Randers.

Albummets sidste tre numre er også ganske sensationelle. Oscar Pettiford opfordrede både Hjulmand og Johansson til at søge inspiration i deres egen folke-musik. Under Montmartre gigget i 1959, indspillede Hjulmand en eftermiddag, uden publikum, tre korte stykker med Jan Johanssons tolkninger af svensk folke-musik: Ack Värmeland, Emigrantvisa (Emigrant Song) og en sang kaldet Farfars Sang (Granddad's Song), sikkert Johanssons eneste dokumenterede udgave. Altså folkemusikfortolkninger indspillet næsten fem år før Johanssons berømte mesterværk JAZZ PÅ SVENSKA, det bedst sælgende jazz-album i Skandinavien nogensinde, og et album der stadig inspirerer og henrykker nye generationer, og bliver genoptrykt igen og igen.

Albummet indeholder også ikke tidligere viste fotos fra fotografen Jan Perssons arkiv, fyldige noter af essayist Jørgen Siegumfeldt og produceren Ole Matthiessen og en forbilledligt restaureret lyd af lydmagikeren Jørgen Vad.

Jan Johansson (p), Oscar Pettiford (b, cello) + Stan Getz (ts), Joe Harris (dr), Louis Hjulmand (vib), Lee Gaines (voc).

Sonny Boy / Willow Weep for Me / There'll Never Be Another You / The Nearness of You / Now See How You Are / La Verne Walk / I Remember Clifford / Stuffy / Moanin' / Fru Brüel / I Succumb To Temptations / Dahoud / Oleo / Now See How You Are / Ack Värmeland, du sköna / Emigrantvisan / Farfars Sång.

STUCD 16022 *Oscar and Jan, OSCAR PETTIFORD and JAN JOHANSSON IN DENMARK*
FEATURING STAN GETZ
Stunt Records, Sundance Music ApS

STUNT RECORDS